

Evangelhia zilei de sâmbătă: Să împărtășim bucuria pe care am primit-o

Comentariu la Evanghelie de
sâmbăta din săptămâna a VI-a
din Timpul de peste an.

„Învățătorule, ce bine suntem
aici; să facem trei colibe: una
pentru tine, una pentru Moise și
una pentru Ilie”. Rugăciunea ne
umple de o bucurie
contagioasă, asemenea
apostolilor când se coboară de
pe munte, care ne îndeamnă să
ieșim în întâmpinarea altor
oameni.

Evanghelie (Mc 9,2-13)

După șase zile, Isus i-a luat pe Petru, pe Iacob și pe Ioan, i-a dus deoparte pe un munte înalt numai pe ei și i s-a schimbat înfățișarea înaintea lor.

Hainele lui au devenit strălucitoare, atât de albe cum nici un albitor de pe pământ nu le putea albi.

Atunci le-a apărut Ilie împreună cu Moise și vorbeau cu Isus.

Petru, intervenind, i-a spus lui Isus: „Învățătorule, e bine că suntem aici; să facem trei colibe: una pentru tine, una pentru Moise și una pentru Ilie”. De fapt, nu știa ce să spună; căci îi cuprinsese frica.

Apoi a venit un nor care i-a învăluit în umbră și din nor s-a auzit un glas: „Acesta este Fiul meu cel iubit, ascultați de el!”

Dintr-o dată, privind în jurul lor, n-au mai văzut pe nimeni decât pe Isus singur cu ei.

În timp ce coborau de pe munte, le-a poruncit să nu spună nimănui cele ce au văzut, decât atunci când Fiul Omului va fi înviat din morți. Ei au păstrat lucrul acesta pentru ei, întrebându-se ce înseamnă a învia din morți.

Și l-au întrebat: „De ce spun cărturarii că trebuie să vină mai întâi Ilie?”

El le-a zis: „Într-adevăr, întâi va veni Ilie și va restabili toate. Dar cum de este scris despre Fiul Omului că va suferi multe și va fi disprețuit? Însă eu vă spun că Ilie a și venit și au făcut cu el ceea ce au vrut, așa cum este scris despre el”.

Comentariu

Isus dorește să întărească speranța ucenicilor, arătându-le slava Sa pe munte, în fața lui Petru, Iacob și Ioan. El urcă pe un munte înalt, însoțit de cei trei ucenici, într-un mod asemănător cu cel în care Moise a urcat pe muntele Sinai împreună cu Aaron, Nadab și Abihu, urmați de bătrânii poporului (Ex 24,9). Aceiași trei apostoli vor fi cei pe care îi va chema și în Grădina Ghetsemani, pentru a rămâne aproape de El, în timp ce ceilalți vor rămâne la o oarecare distanță, acolo unde Isus se va ruga în agonie (Mc 14,33). Cele două scene – una de slavă strălucitoare, cealaltă de suferință profundă – par opuse, dar sunt inseparabil legate. Nu există slavă fără cruce.

Petru nu își poate reține bucuria și exclamă: „Învățătorule, bine ne este nouă aici! Să facem trei colibe: una

pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie” (v. 5). Prin aceste cuvinte, el exprimă dorința profundă a fiecărei inimi umane: aceea de a rămâne veșnic în contemplația plină de bucurie a slavei lui Dumnezeu. La această fericire supremă am fost cu toții chemați. Cu aceleași sentimente, Sfântul Josemaría exclama în rugăciune, în timp ce predica: „Isuse, să Te văd, să-Ți vorbesc! Să rămân astfel, contemplându-Te, copleșit de imensitatea frumuseții Tale, și să nu încetez niciodată, niciodată această contemplare! O, Hristoase, cine Te-ar putea vedea! Cine Te-ar putea vedea și să fie rănit de iubire pentru Tine!”

„Din acest episod al Schimbării la Față, aș dori să evidențiez două elemente semnificative”, spunea Papa Francisc, „pe care le sintetizez în două cuvinte: urcare și coborâre. Avem nevoie să mergem într-un loc retras, să urcăm muntele într-un spațiu de tăcere, pentru a ne regăsi și

pentru a percepe mai clar vocea Domnului. Asta facem în rugăciune. Dar nu putem rămâne acolo. Întâlnirea cu Dumnezeu în rugăciune ne impulsionează din nou «să coborâm de pe munte» și să revenim în mijlocul fraților noștri, acolo unde atâția suferă din cauza greutăților vieții, a bolilor, a nedreptății, a ignoranței, a sărăciei materiale și spirituale. Suntem chemați să ducem acestor frați roadele experienței noastre cu Dumnezeu, împărtășindu-le harul pe care l-am primit”.

Francisco Varo // Koldunova -
Getty Images